

Apunts

Suficiència · Unitat 2
"Què en fem, de la sala?"

parla · CAT

Índex

Presentació	1
Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjar-lo	2
Seleccionar i descriure l'equipament necessari per condicionar una sala segons unes pautes establertes	11
Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai	15
Contingut fonètic i ortogràfic	22

Presentació

A continuació trobaràs uns apunts dels continguts treballats en aquesta unitat. T'ajudaran a dur a terme les accions següents:

Objectius

- Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjar-lo.
 - Seleccionar i descriure l'equipament necessari per condicionar una sala segons unes pautes establertes
 - Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai
-

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjar-lo

Contingut

- La pluja d'idees.
 - L'ús de conjuncions i de locucions conjuntives per enllaçar idees.
 - La flexió de gènere: substantius que sovint s'usen malament.
 - L'ús dels pronoms *en*, *hi* i *ho* (repàs).
 - Vocabulari.
-

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjar-lo

La pluja d'idees (bloc 1, activitat 7)

És una tècnica que té l'objectiu de recollir el nombre màxim d'idees a partir de les quals es pugui elaborar un text. Es tracta d'anotar les idees tal com vénen al cap, en una llista, sense donar importància a la forma i sense redactar-les. En general, aquesta pluja dura pocs minuts, i serveix tant per recordar el que sabem sobre el tema de què volem parlar com per relacionar-hi idees noves.

Consells per a la pluja d'idees

- Anota tot el que se t'ocorri. Com més idees tinguis, més ric serà el text.
- No reflexionis sobre el que escrius ara; ja ho faràs després.
- No cal que facis oracions completes: es tracta d'escriure de pressa per ser fidel al pensament.
- Quan acabis, rellegeix tot el que has escrit.

L'ús de conjuncions i de locucions conjuntives per enllaçar idees (bloc 1, activitats 4 i 5)

Per enllaçar oracions o elements d'una mateixa oració, fem servir les conjuncions i les locucions conjuntives. Aquí en tens algunes. Observa quin és l'ús de cadascuna:

afegeixen informació	també	S'han de canviar les taules malmeses de la sala de descans. També caldria comprar cadires noves.
	així mateix	Decorarem la sala amb uns tapissos a les parets i una estora central; així mateix , hi quedarien molt bé unes quantes plantes.
	a més / a més a més	La màquina de cafè s'espantla tot sovint. A més a més , el cafè que fa és de molt mala qualitat.
corregeixen informació	no només... sinó també	No només caldria pintar les parets de la sala, sinó també el sostre.
	sinó	No proposo una sala de reunions, sinó una sala de formació.
	sinó que	No disminueix la productivitat, sinó que augmenta la motivació del personal.
expressen alternatives	ja..., ja...	Cal posar-hi tres butaques, ja siguin de

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjat-lo

L'ús de conjuncions i de locucions conjuntives per enllaçar idees
(bloc 1, activitats 4 i 5)

indiquen contrast i condició	altrament	Cal respectar l'horari d'ús d'aquest espai; altrament , la direcció prendrà les mesures pertinents.
	si no	Si no hi posem una cortina, hi entrarà massa sol.
indiquen oposició	no obstant això / això no obstant	La directora va consultar el personal. No obstant això / Això no obstant , al final no va tenir en compte la seva opinió.
	tanmateix	Necessitaríem destinar l'espai a un menjador per al personal. Tanmateix , les dimensions reduïdes de la sala no ens ho permeten.
	tot i això	La direcció comprèn la necessitat de disposar d'una guarderia a l'empresa. Tot i això , ara mateix no pot assumir la despesa que comportaria.
indiquen conseqüència	de manera que	Volem que la sala tingui una decoració simple i moderna, de manera que hi posarem mobles metàl·lics i una taula de vidre.
	doncs	La majoria dels treballadors i de les treballadores de l'empresa dinen a la sala de reunions; sembla, doncs , necessari destinar la sala a un menjador.
	en conseqüència	Aquesta mesura contribuirà a reduir el nivell d'estrès de la plantilla. En conseqüència , milloraran les relacions personals entre els treballadors i s'incrementarà la qualitat del treball en equip.
	per tant	En aquest departament, hi treballen moltes dones que tenen nadons; per tant , és necessària una sala d'al·letament.
indiquen causa	ja que	La sala s'ha de destinar a un espai de relaxació, ja que les persones que hi treballem estem molt estressades.
	perquè	Hi ha d'haver diàleg entre la direcció i la plantilla, perquè en un ambient de confiança mútua els resultats són més

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjar-lo

La flexió de gènere: substantius que sovint s'usen malament
(bloc 1, activitats 8 i 9)

El gènere d'alguns mots sovint s'empra malament:

masculins	femenins
els afores	una allau
un avantatge	una amargor
el bacteri	una anàlisi
el compte	una àncora
el corrent	una aroma
el costum	la calor
el desavantatge	la claror
el deute	la dent
el dubte	una olor
el front	les postres
el full	la resplendor
el llegum	la resta
el pendent	la sida
	la síndrome
	la suor

Alguns substantius admeten tots dos gèneres. El significat, però, és diferent segons que siguin masculins o femenins. Observa aquests casos:

masculins	femenins
el canal · Els camps de la zona es regaven gràcies a l'aigua que distribuïa el canal .	la canal · A causa de la pluja, la canal de casa no parava de rajar.
el clau · Necessites un clau més llarg per penjar el quadre a la paret.	la clau · Si perds la clau de l'armari no el podem obrir.
el coma · A causa de l'accident, va trigar una setmana a sortir del coma .	la coma · Cal que puntuïs millor aquest text: substitueix la coma per un punt.
el cremallera · Si vols visitar Núria, l'únic tren que arriba fins a la vall és el cremallera .	la cremallera · Se li va encallar la cremallera dels pantalons i no se'ls va poder cordar.
un editorial · La directora del diari ha escrit un editorial molt compromès.	una editorial · Una editorial especialitzada li ha publicat el llibre.

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjar-lo

La flexió de gènere: substantius que sovint s'usen malament
(bloc 1, activitats 8 i 9)

masculins	femenins
el fi · Malgrat tots els esforços, no van aconseguir el fi que s'havien marcat.	la fi · Era difícil preveure quan arribaria la fi d'aquella crisi.
el llum · Cal que canviïs la bombeta del llum del despatx.	la llum · Van descórrer la cortina perquè entrés la llum del sol.
un ordre · Els llibres del prestatge estaven classificats seguint un ordre alfabètic rigorós.	una ordre · Havien de complir estrictament una ordre del cap del departament.
el paleta · El paleta que ens vas recomanar es va fer càrrec de les reformes de la sala.	la paleta · El pintor barreja els colors a la paleta .
el pols · La metgessa li ha pres el pols per comprovar si el cor li batejava.	la pols · Sóc al·lèrgica a la pols; per tant, neteja els mobles amb compte.
el pudor · Era una persona extraordinàriament vergonyosa; tenia molt pudor .	la pudor · La pudor de les clavegueres em marejava.
el son · Avui el nen ha tingut un son molt plàcid: no s'ha despertat en tota la nit.	la son · Aquesta nit només he dormit dues hores; ara tinc molta son .
el terra · Cobrirem el terra de la sala amb moqueta.	la terra · L'agricultura és l'art de conrear la terra .

L'ús dels pronoms *en*, *hi* i *ho* (repàs)
(bloc 1, activitat 6)

El pronom *en* fa referència a:

El complement directe indeterminat.

—Quantes finestres té la sala?

—**En** té dues. (= finestres)

L'atribut emfàtic, introduït per la preposició *de*.

· I que **n'és**, de gran, aquell armari! (= de gran)

Els complements circumstancials de lloc introduïts per la preposició *de*.

· Amb el fil musical que hem posat a la sala, quan **en** sortirem, estarem més relaxats.
(= de la sala)

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjari-lo

L'ús dels pronoms *en*, *hi* i *ho* (repàs)
(bloc 1, activitat 6)

Els complements preposicionals introduïts per la preposició *de*.

- Abans de presentar l'informe, cal que **en** parlem entre tots. (= de l'informe)

Els complements del nom introduïts per la preposició *de*.

- L'any passat es va fer una proposta d'una sala d'oci per a la plantilla. El director **en** va ser el responsable. (= de la proposta)

El pronom *hi* fa referència a:

Els complements circumstancials (llevat del complement circumstancial de lloc introduït per la preposició *de*).

—M'agradaria posar aquest armari a la sala.

—És molt bonic, però no **hi** cap. (= a la sala)

—Si tinguéssim un martell...

—Sí, així **hi** podríem clavar el quadre. (= amb el martell)

Els complements preposicionals introduïts per les preposicions *a*, *en* i *amb*.

- La direcció no va acceptar la nostra idea. **S'hi** va negar rotundament. (= a acceptar la idea)
- Va estar valorant la proposta força estona. **Hi** va pensar tota la tarda. (= en la proposta)
- Tot el departament ha donat suport a la meva iniciativa. Tothom **hi** ha estat d'acord. (= amb la iniciativa)

El pronom *ho* fa referència a:

El complement directe neutre.

- Cal que presentem un informe complet. Si **ho** fem, segur que accepten la nostra proposició. (= presentem un informe complet)
- No sé pas on **ho** posarem, tot això! La sala no és prou gran. (= tot això)

Els atributs indeterminats.

—Aquest espai no és gaire lluminós.

—Vols dir? Jo crec que **ho** és força. (= lluminós)

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjjar-lo

L'ús dels pronoms *en*, *hi* i *ho* (repàs)
(bloc 1, activitat 6)

Combinacions binàries amb els pronoms *en*, *hi* i *ho*

A l'hora de formar combinacions binàries de pronoms, cal recordar que, independentment de la funció sintàctica que realitzin dins de l'oració, els pronoms *en*, *hi* i *ho* sempre van en posició final.

- A la sala, **ens en** cal una. (= a nosaltres, de butaca)
- Volen posar-**les-hi** grogues. (= les cortines, a la sala)
- **Els ho** van consultar i van dir que sí. (= a ells, allò)

En aquells casos en què es combinen els pronoms *en* i *hi*, el pronom *en* va en primer lloc.

- No **n'hi** caben més. (= de cadires, a la sala)

Pel que fa a l'ortografia, si hi ha contacte de vocals, es produeix una elisió i, en aquest cas, cal posar l'apòstrof tan a la dreta com es pugui.

- **Se'n** van comprar quatre. / No **se n'**han pogut comprar més.

Quant a les combinacions que van darrere del verb, els pronoms que no queden units al verb o entre si mitjançant l'apòstrof, s'uneixen amb un guionet.

- Podem posar-**n'hi** tres.

		en	hi	ho
em	1	-me'n	-m'hi	-m'ho
	2	-me'n	-m'hi	-m'ho
	3	me'n	m'hi	m'ho
	4	me n'	m'hi	m'ho
ens	1	-nos-en	-nos-hi	-nos-ho
	2	'ns-en	'ns-hi	'ns-ho
	3	ens en	ens hi	ens ho
	4	ens n'	ens hi	ens ho
et	1	-te'n	-t'hi	-t'ho
	2	-te'n	-t'hi	-t'ho
	3	te'n	t'hi	t'ho
	4	te n'	t'hi	t'ho
us	1	-vos-en	-vos-hi	-vos-ho
	2	-us-en	-us-hi	-us-ho
	3	us en	us hi	us ho
	4	us n'	us hi	us ho

1. Darrere d'un verb acabat en consonant o en *u*.
2. Darrere d'un verb acabat en vocal, excepte *u*.
3. Davant d'un verb començat per consonant.
4. Davant d'un verb començat per vocal o per *h*.

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjjar-lo

L'ús dels pronoms
en, hi i ho (repàs)
(bloc 1, activitat 6)

		en	hi	ho
es	1	-se'n	-s'hi	-s'ho
	2	-se'n	-s'hi	-s'ho
	3	se'n	s'hi	s'ho
	4	se n'	s'hi	s'ho
li (CI)	1	-li'n	-li-hi	-li-ho
	2	-li'n	-li-hi	-li-ho
	3	li'n	li hi	li ho
	4	li n'	li hi	li ho
els (CI)	1	-los-en	-los-hi	-los-ho
	2	'ls-en	'ls-hi	'ls-ho
	3	els en	els hi	els ho
	4	els n'	els hi	els ho
el (CD)	1	-l'en	-l'hi	
	2	-l'en	-l'hi	
	3	l'en	l'hi	
	4	el n'	l'hi	
els (CD)	1	-los-en	-los-hi	
	2	'ls-en	'ls-hi	
	3	els en	els hi	
	4	els n'	els hi	
la (CD)	1	-la'n	-la-hi	
	2	-la'n	-la-hi	
	3	la'n	la hi	
	4	la n'	la hi	
les (CD)	1	-les-en	-les-hi	
	2	-les-en	-les-hi	
	3	les en	les hi	
	4	les n'	les hi	
en	1		-n'hi	
	2		-n'hi	
	3		n'hi	
	4		n'hi	

1. Darrere d'un verb acabat en consonant o en *u*.
2. Darrere d'un verb acabat en vocal, excepte *u*.
3. Davant d'un verb començat per consonant.
4. Davant d'un verb començat per vocal o per *h*.

1. Acordar amb altres persones un ús per a un espai i establir criteris per arranjar-lo

Vocabulari

(bloc 1, activitat 10)

Noms:

cristall, taulell, tauler i vidre.

Verbs:

abaixar, adormir-se, apujar, assenyalar, baixar, dormir, pujar i senyalar.

2. Seleccionar i descriure l'equipament necessari per condicionar una sala segons unes pautes establertes

Contingut

- La flexió de nombre: casos especials en els substantius.
 - Vocabulari.
-

2. Seleccionar i descriure l'equipament necessari per condicionar una sala segons unes pautes establertes

La flexió de nombre: casos especials en els substantius

(bloc 1, activitats 15 i 16)

Com ja saps, la majoria de noms masculins formen el plural afegint una *-s* a la forma singular i la gran part dels femenins canvien la *-a* per *-es*:

- un llum, uns llums
- una catifa, unes catifes

Tot i això, si el substantiu masculí acaba en *-s*, *-x*, *-ç*, *-sc*, *-xt*, *-st* o *-ig*, forma el plural afegint-hi la terminació *-os*:

singular	plural
gos	gossos
gas	gasos
guix	guixos
comerç	comerços
risc	riscos (o riscs)
text	textos (o texts)
cost	costos (o costs)
sondeig	sondejós (o sondeigs)

Fixa't que els noms acabats en *-sc*, *-xt*, *-st* i *-ig* poden formar el plural tant amb *-s* com amb *-os*, la qual cosa pot comportar canvis ortogràfics.

Observa que aquests canvis també es poden produir en el plural dels noms femenins:

singular	plural
biga	bigues
butaca	butaques
politja	politges

Si un nom acaba en vocal tònica, en general el plural es fa afegint *-ns* a la forma singular. Entre d'altres, és el cas de:

singular	plural
balcó	balcons
be	bens
envà	envans
mà	mans
oceà	oceans
ratolí	ratolins

2. Seleccionar i descriure l'equipament necessari per condicionar una sala segons unes pautes establertes

La flexió de nombre: casos especials en els substantius

(bloc 1, activitats 15 i 16)

No tots els noms masculins que acaben en vocal tònica fan, però, el plural afegint *-ns* a la forma singular. Hi ha casos que només hi afegeixen *-s*. Aquí en tens una mostra:

singular	plural
bebè	bebès
bisturí	bisturís
cafè	cafès
calé	calés
canapè	canapès
comitè	comitès
consomé	consomés
oboè	oboès
sofà	sofàs
tabú	tabús
te	tes

Alguns noms, tanmateix, tenen una mateixa forma per al singular i per al plural. Observa aquests casos:

singular	plural
atles	atles
cactus	cactus
càries	càries
dilluns	dilluns
fetus	fetus
focus	focus
globus	globus
lapsus	lapsus
llapis	llapis
porus	porus
ritus	ritus
tipus	tipus

De vegades, erròniament, s'equiparen mots com ara *síntesis* als casos anteriors, de manera que els parlants usen la mateixa forma per al singular i per al plural. No et confonguis! *Síntesis* és el plural de *síntesi*. Fixa't en aquestes paraules, que són diferents depenent del nombre:

singular	plural
anàlisi	anàlisis
crisi	crisis
dosi	dosis
èmfasi	èmfasis
oasi	oasis
síntesi	síntesis
tesi	tesis

2. Seleccionar i descriure l'equipament necessari per condicionar una sala segons unes pautes establertes

Vocabulari

(bloc 1, activitats 14, 17, 18, 19 i 20)

Noms:

Mobiliari i espais:

agafador, aguantallibres, ampit, ampoller, aplic, balancí, buc, cantonera, catifa, finestral, globus, lleixa, llum, llum de peu, mòdul, motiu, pany de paret, penja-robes, pom, prestatgeria, reposapeus, sanefa, tauleta, tresillo, trona i vitrina.

Adjectius i expressions per descriure objectes:

carabassa, d'acer, de bedoll, de boga, de pell, de silicona, de tela, de vidre, desmuntable; estampat, estampada; extensible; lacat, lacada; mat; metàl·lic, metàl·lica; modular; corredís, corredissa; reclinable, rectangular; robust, robusta; sofert, soferta i verd poma.

Comparacions:

com una casa (de pagès), ésser brut com una cort de porcs, ésser com un cop de puny, ésser fosc com una gola de llop, ésser una olla de grills, estar com les sardines al barril, fred com el marbre, ser més vell que anar a peu i ser net com una patena.

3. Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai

Contingut

- L'informe: estructura i contingut.
 - L'informe: estratègies per elaborar-lo i revisar-lo.
 - L'informe: grau de presència i d'implicació de qui l'escriu.
-

3. Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai

L'informe: estructura i contingut
(bloc 2, activitats 4, 5 i 6)

Títol	El títol d'un informe, o la indicació de l'assumpte de què tracta, no és indispensable, però resulta útil perquè ajuda qui el llegeix a situar-se ràpidament.
Introducció	La introducció és la primera part d'un informe. S'hi exposa clarament la situació que motiva l'elaboració de l'informe.
Anàlisi de les propostes	S'hi presenten i s'hi valoren diferents opcions que donen resposta a la situació plantejada a la introducció.
Proposta preferent	S'hi justifica la proposta que es considera més apropiada. A vegades aquest apartat es titula Conclusió.
Signatura	Inclou la rúbrica, el nom i els cognoms de la persona que signa l'informe i, si s'escau, el càrrec que ocupa.
Datació	S'hi indica el municipi i el dia, el mes i l'any en què se signa l'informe.

Llegeix aquest exemple d'informe i fixa't en la manera com s'estructura el contingut.

<p>Informe de proposta d'ús d'una sala per al personal de l'empresa</p> <p>Introducció</p> <p>La direcció de Plàstics La Carmanyola ha ofert a la seva plantilla la possibilitat d'adequar una sala de l'empresa per a l'ús que consideri més adient, i el Departament de Finances ha establert un pressupost màxim de 3.500 € per al condicionament de l'espai. L'objectiu d'aquest informe és analitzar les tres propostes que han sorgit de la reunió entre els treballadors i les treballadores i presentar l'opció que s'ajusta més a les necessitats del personal i a les condicions de l'empresa.</p> <p>Anàlisi de les propostes</p> <ul style="list-style-type: none"> • Minisupermercat Espai on els treballadors i les treballadores puguin anar a comprar sense necessitat de sortir de la feina. Hi hauria productes de consum bàsic com ara pa i pastes, verdures, fruita fresca, congelats, menjar preparat, begudes i productes d'higiene personal i de la llar. Cost: 3.498 €

3. Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai

L'informe: estructura i contingut

(bloc 2, activitats 4, 5 i 6)

• **Zona d'oci**

Sala per distreure's i divertir-se, amb sofàs, televisors de pantalla plana, consoles de videojocs, una taula de billar i una de tennis de taula.

Cost: 3.267 €

Avantatges: és una opció per a la qual no cal fer obres i la sala es pot arranjar amb facilitat i rapidesa.

Inconvenients: potser no satisfarà les necessitats o les expectatives de tota la plantilla.

• **Guarderia**

Espai on els treballadors puguin deixar la mainada sota la cura i la vigilància d'una persona responsable.

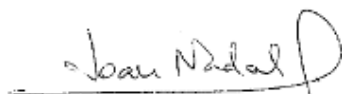
Cost: 3.421 €

Avantatges: facilita la vida del personal que té criatures o que pensa tenir-ne.

Inconvenients: només dóna servei als treballadors i a les treballadores que tenen infants a càrrec seu.

Proposta preferent

Un cop analitzades les diferents possibilitats, considerem que la zona d'oci és l'opció més satisfactòria, perquè en podrà gaudir tot el personal i comportarà una millora de les condicions laborals, a més del fet que no requereix dur a terme obres de gran envergadura.

Joan Nadal Collmajó

Representant dels treballadors i de les treballadores de Plàstics La Carmanyola

Reus, 1 d'octubre de 2009

3. Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai

L'informe: estratègies per elaborar-lo i revisar-lo

(bloc 2, activitats 7 i 9)

Preferència per la veu activa

En un informe, cal donar preferència a les formes verbals de la veu activa. Així, el text guanya claredat i concisió, perquè el subjecte de l'oració s'identifica ràpidament. Les construccions en veu passiva, en canvi, situen el subjecte al final de l'oració, de manera que poden requerir una segona lectura per aclarir qui fa què.

Poc recomanable:

- La proposta de la plantilla de Frigorífics FredAstaire ha estat acceptada per part del Departament de Direcció.

Recomanable:

- El Departament de Direcció de Frigorífics FredAstaire ha acceptat la proposta de la plantilla.

Precisió lèxica

Cal redactar l'informe amb lèxic precís i en un registre formal. Així, doncs, d'una banda, s'ha d'escollir el vocabulari que s'ajusti millor al contingut que es vol transmetre i, de l'altra, convé evitar les paraules de significat massa general i vague.

Poc recomanable:

- El que vol aquest informe és donar un cop d'ull a les opcions que s'han dit a la reunió entre els treballadors i presentar el que va més bé al personal.

Recomanable:

- L'objectiu d'aquest informe és analitzar les opcions que han sorgit de la reunió entre els treballadors i les treballadores i presentar la que s'ajusta més a les necessitats del personal.

Ordre lògic dels elements de l'oració

Per transmetre la informació des d'un punt de vista objectiu, com acostuma a requerir un informe, és convenient fer frases curtes i col·locar els elements de l'oració segons l'ordre lògic, és a dir, subjecte + verb + complements (CD + CI + CC).

Poc recomanable:

- Les propostes que durant l'última reunió, i per fer front a la crisi, va presentar la direcció són inacceptables.

Recomanable:

- Les propostes que la direcció va presentar durant l'última reunió per fer front a la crisi són inacceptables.

3. Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai

L'informe: estratègies per elaborar-lo i revisar-lo

(bloc 2, activitats 7 i 9)

Preferència per la primera persona del plural

Com que qui escriu l'informe representa un grup de persones, és preferible emprar la forma *nosaltres*, que remarca el valor del col·lectiu. La forma *jo* és més adequada quan qui signa el document parla a títol individual i assumeix en exclusiva la responsabilitat del text.

Poc recomanable:

· Crec que, si se segueixen les recomanacions que proposo, millorarà l'ambient de treball a l'empresa i, alhora, augmentarà la productivitat.

Recomanable:

· Creiem que, si se segueixen les recomanacions que proposem, millorarà l'ambient de treball a l'empresa i, alhora, augmentarà la productivitat.

Voluntat de convèncer

Un informe que té com a objectiu defensar una proposta entre diverses ha de ser el màxim de convincent. Per tant, ha de presentar la informació de manera persuasiva i amb arguments sòlids.

Poc recomanable:

· Si es permetés que els treballadors fessin la migdiada després de dinar, la seva qualitat de vida i la seva feina millorarien en gran mesura.

Recomanable:

· Els beneficis de fer cada dia una migdiada breu són cada cop més acceptats. Moltes empreses d'alt nivell d'arreu del món ja permeten a les persones que hi treballen dormir una estona després de dinar. Per això creiem que aquesta mesura beneficiaria no solament la qualitat de vida dels empleats i de les empleades, sinó que també faria millorar els resultats de l'empresa.

Registre adequat a la situació

En un informe cal tenir en compte la relació que s'estableix entre l'emissor i el receptor i fer servir el grau de formalitat adequat. En aquest cas, en què un òrgan públic s'adreça a un ciutadà, el més adient és utilitzar un registre elevat.

Poc recomanable:

· Els representants dels treballadors i de les treballadores us informem que, d'acord amb la llei, heu de penjar cartells que diguin que hi ha càmeres de videovigilància a l'empresa i quina funció fan.

Recomanable:

· Els representants dels treballadors i de les treballadores posem en coneixement de la direcció de l'empresa que, segons la Llei oficial de protecció de dades, és obligatori col·locar cartells per informar de la presència de càmeres de videovigilància i detallar-ne les funcions.

3. Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai

L'informe: grau de presència i d'implicació de qui l'escriu

(bloc 2, activitat 8)

En un informe, com en qualsevol altre text, la persona que l'escriu s'hi pot implicar de maneres diferents i pot tenir-hi un grau de presència menor o major. Aquestes marques es mostren especialment en la tria de les formes verbals i dels possessius.

<p>Quan volem reforçar que qui redacta l'informe és un individu que assumeix una responsabilitat, generalment una persona especialitzada en el tema i que té autoritat per donar fe o testimoni d'uns fets, se sol fer servir la primera persona del singular.</p>	<p>Un cop explorat el terreny situat entre els números 7 i 13 del carrer del Vinagre de Riusacalm, jo, Frederic Canyades, tècnic municipal, signo aquest informe.</p>
<p>En els casos en què qui signa el document és una entitat o un grup de persones, se sol emprar la primera persona del plural. Així es remarca el valor del col·lectiu.</p>	<p>Al Club de la Granota de Riusacalm volem deixar constància de les conseqüències negatives de la canalització de la riera de Subirats per a la fauna local. Per això, presentem aquest informe.</p>
<p>Igualment, també s'acostuma a utilitzar aquesta persona gramatical quan l'autor o l'autora del text es vol difuminar dins d'un grup, tot i que en realitat s'expressi a títol individual.</p>	<p>Proposem decorar de bell nou l'oficina, incorporant-hi plantes, afegint-hi penjadors i pintant les parets d'un color més alegre.</p> <p>Ramona Gómez Creixell</p>
<p>Si es vol marcar una certa distància respecte al que es diu o respecte a qui s'adreça el text es pot fer servir la tercera persona del singular.</p>	<p>El president de la comunitat de veïns conclou que el tercer pressupost és el que s'ajusta més als recursos disponibles per reformar l'escala.</p> <p>Salvador Puig Fabra President de la comunitat de veïns</p>

3. Redactar informes per proposar usos i equipaments per a un espai

L'informe: grau de presència i d'implicació de qui l'escriu
(bloc 2, activitat 8)

Si qui escriu el document no vol deixar cap traça de la seva presència, en general s'opta per les formes impersonals.

S'ha de tenir present que la gestió dels residus comporta moltes despeses a l'empresa. En un entorn de crisi econòmica com l'actual, **cal reduir** al màxim els costos per tal de mantenir els beneficis. L'objectiu d'aquest informe és avaluar diverses propostes per millorar el servei de recollida d'escombraries.

El grau de presència i d'implicació s'ha de decidir abans de redactar l'informe i s'ha de mantenir al llarg de tot el document.

4. Contingut fonètic i ortogràfic

Contingut

- L'ortografia i la pronúncia de la *o* i de la *u* àtones en els derivats i en els pseudoderivats.
 - L'ortografia i la pronúncia de la *o* i de la *u* àtones en el subjuntiu i l'imperatiu dels verbs *poder* i *voler*.
 - L'ortografia i la pronúncia de la *o* i de la *u* àtones en mots que no tenen un punt de referència clar.
-

4. Contingut fonètic i ortogràfic

L'ortografia i la pronúncia de la *o* i de la *u* àtones en els derivats i en els pseudoderivats

(bloc de fonètica i d'ortografia, activitats 1, 2 i 6)

En general, per saber si hem d'escriure *o* o *u* en una síl·laba àtona, cal trobar una paraula de la mateixa família que contingui la lletra en posició tònica. Tanmateix, en alguns derivats no es produeix aquesta coincidència. Aquest fenomen acostuma a tenir lloc en els derivats cultes o pseudoderivats, mots que, en conservar la vocal etimològica llatina, presenten divergències respecte del primitiu català.

primitiu català	derivat català	pseudoderivat
boca	bocassa, boqueta	bucal
cloure	cloenda	conclusió
colom	colomar	columbofília
concórrer	concorregut	concurrència, concurrent
cònsol	consolat	consular
corba	corbat, encorbar	curvatura, curvilini
doble	doblar	duplicar, duplicitat
dolç	endolcir, dolçor	dulcificar, edulcorar
forca	forquilla	bifurcació
home	homenot, homenet	humà, humanitat
jove	jovent, juvenesa, joventut	juvenil
moc	mocar; mocós, mocososa (<i>adj.</i>)	mucositat, mucosa (<i>f.</i>)
món	-	mundial
nodrir	nodriment	nutrició, nutritiu
ortiga	ortigosa	urticària
plom	plomada	plumbífer
ploma	plomada, plomall, plomatge	plumífer
pols (<i>m.</i>)	polsa, polsar, polsador	pulsació, pulsatiu, pulsó
pols (<i>f.</i>)	polsquera, espolsar	pulverulent, pulverímetre
porgar	esporgar, esporgador	expurgar, purgar, purgatori
sorgir	ressorgiment	surgència, insurgent
títol	titolet	títular, titulació
volcà	volcànic	vulcanisme, vulcanologia

4. Contingut fonètic i ortogràfic

L'ortografia i la pronúncia de la *o* i de la *u* àtones en el subjuntiu i l'imperatiu dels verbs *poder* i *voler*

(bloc de fonètica i d'ortografia, activitats 1, 2 i 6)

Les formes del present de subjuntiu dels verbs *poder* i *voler* s'escriuen amb *u*, però les de l'imperfet de subjuntiu s'escriuen amb *o*.

Verb *poder*

present de subjuntiu	imperfet de subjuntiu
pugui	pogués
puguis	poguessis
pugui	pogués
puguem	poguéssim
pugueu	poguéssiu
puguin	poguessin

Verb *voler*

present de subjuntiu	imperfet de subjuntiu
vulgui	volgués
vulguis	volguessis
vulgui	volgués
vulguem	volguéssim
vulgueu	volguéssiu
vulguin	volguessin

També s'escriuen amb *u* totes les formes de l'imperatiu d'aquests dos verbs. A la pràctica, però, és poc freqüent fer-los servir en aquest temps verbal.

imperatiu	imperatiu
-	-
pugues	vulgues
pugui	vulgui
puguem	vulguem
pugueu	vulgueu
puguin	vulguin

4. Contingut fonètic i ortogràfic

L'ortografia i la pronúncia de la *o* i de la *u* àtones en mots que no tenen un punt de referència clar

(bloc de fonètica i d'ortografia, activitats 5 i 6)

Algunes paraules no tenen un punt de referència clar que permeti saber si cal escriure la vocal àtona amb *o* o amb *u*; per tant, n'hauràs de recordar l'escriptura. Algunes de les més comunes són:

s'escriu amb <i>o</i>		s'escriu amb <i>u</i>	
avorrir-se	fonamental	ateneu	mussol
bonítol	govern	bufetada	ritu
botifarra	hongarès	butletí	subornar
brúixola	Hongria	butxaca	sufocar
capítol	Joan	cacau	supèrbia
cartolina	joglar	cautxú	suportar
coberteria	nodrir	correu	tramuntana
collir	pèndol	cuirassa	trofeu
complir	podrir	escullera	turmell
cònsol	rètol	estiu	turment
conveni	robí	europèu	vestíbul
cosir	romanès	liceu	vidu
descobrir	Romania	muntanya	
embotit	rossinyol		
Empordà	sofrir		
escapolir-se	sortir		
escopir	sospirar		
escrúpol	tonyina		
	torró		
	tossir		